

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های حس تعلق به مکان در طراحی مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی ایده های راهبردی در معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

جواد مهماندوست - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه غیرانتفاعی شاندیز مشهد، ایران

کبری حسنقلی نژاد - دکتری معماری و شهرسازی، استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه غیرانتفاعی شاندیز مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

تحلیل فضاهای عمومی مشارکت اجتماعی انسجام و اعتماد اجتماعی از جمله مطالعاتی هستند که همگی به کاهش کیفیات اجتماعی در مجتمع های مسکونی منجر میشوند تجدد و به تبع آن مهاجرت و شهرنشینی مشکلات عدیده ای را برای محیطهای مسکونی فراهم آورد و بافتهای شهری را تبدیل به محیطهای خشک پرمصرف، فاقد حریم و حس تعلق مکان و همسایگی و... کرده است. حس تعلق به عنوان یکی از شاخصهای نو در عرصه معماری مطرح بوده که تاثیر آن در ارتباط هرچه بیشتر مصرف کنندگان با تولیدات معماری باعث پرداخت به این موضوع شده است تا تولیدات معماری بتواند ارتباط عمیق تر و کاراتری با مصرف کنندگان را داشته باشد به طوری که معماری متغییر وابسته به متغییر حس تعلق باشد چرا که هر مردمی و هر قومی تعلقات و مناسبات خود را دنبال کرده و معماری را با الگوی آن مردم بنا میکنند تا از تناقضات بیشتر جلوگیری کرده و در جهت وابستگی و تعلق هرچه بیشتر مصرف کنندگان نسبت به بناها را باعث گردید پژوهش حاضر یک پژوهش تحلیلی- توصیفی باشد و جمع آوری دادهها از بین کتب و مقالات و مشاهدات عینی فراهم شده است، بازیابی تعریف و معرفی نقش عناصر و اجزای تشکیل دهنده حس تعلق بر پایه مرور متون و اسناد مرتبط در این زمینه و بررسی آرا و نظرات صاحب نظران انجام شده است پس از بررسی عوامل و عناصر مختلف و نیز طبقه بندی عوامل دخیل در آن راهکارهای طراحی یک مجموعه مسکونی با پس رویکرد ارتقاء حس تعلق به مکان معرفی میگردد که هدف از آن ایجاد احساس آسایش مطلوبیت رضایت و راحتی مردم از یک فضا است و این امر با ایجاد حس تعلق به مکان و شناخت عوامل محیطی ایجاد کننده آن که از کیفیت فضا و چگونگی طراحی تاثیر می پذیرد قابل تحقق است.

کلمات کلیدی:

طراحی مجتمع مسکونی، حس تعلق به مکان، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644589>

